

Resolució 246/2019, de 3 de maig

Número d'expedient de la reclamació: 146/2019

Administració reclamada: Ajuntament de Barcelona

Informació reclamada: Diverses dades sobre terrasses de bars i restaurants.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: La informació de la persona titular de la llicència demanada, així com la de l'adreça de l'establiment, són dades prou divulgades com perquè es pugui afirmar que l'accés a elles per part del Gremi reclamant difícilment causaria un perjudici significatiu als seus titulars. Les llicències de terrasses, amb el nom del seu titular inclòs, haurien de ser objecte de publicitat activa al web de transparència de l'Ajuntament; si bé no li correspon a la GAIP valorar el compliment municipal d'aquesta previsió, ni adoptar mesures a aquests efectes, el cas és que, com ja s'ha establert a resolucions anteriors d'aquesta Comissió de garantia, si una informació ha de ser objecte de publicitat activa, amb més motiu ho ha de poder ser de l'exercici del dret d'accés a la informació, i si el legislador ha determinat l'obligació de la seva publicitat, això vol dir que ja s'ha ponderat legalment la prevalença de la difusió sobre la protecció d'aquestes dades, esdevenint sobrer el trasllat a les persones afectades, i les al·legacions que aquestes puguin formular, en relació amb una difusió que legalment és obligada.

Paraules clau: Ajuntament. Gremis. Llicències. Domini públic. Establiments oberts al públic. Restauració. Terrasses. Reclamació contra estimació parcial. Límits. Dades personals. Tasca complexa. Trasllat a les terceres persones afectades. Publicitat activa.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 14 de març de 2019 entra a la GAIP la Reclamació 146/2019, presentada pel Gremi de Restauració de Barcelona contra l'Ajuntament de Barcelona, en relació amb la informació indicada a l'antecedent següent. L'entitat reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 3 de gener de 2019, després d'argumentar que la informació demanada és pública, amb obligació de restar exposada en aplicació de l'article 40.2 de l'Ordenança municipal de terrasses, l'entitat reclamant demana la informació següent: *Que l'Ajuntament de Barcelona posi a disposició del Gremi de Restauració de Barcelona, a través dels canals de comunicació que s'assenyalen a l'apartat 12 de la part expositiva d'aquest document, còpia íntegra i literal en format Microsoft Office*

Excel (o format compatible) del llistat o relació de llicències de terrassa vigents a 31 de desembre de 2018, segregades per districtes, fent constar, per cadascuna de les llicències, la informació que figura a la cèdula de la terrassa (article 40 de l'Ordenança) i, concretament:

- a. *El nom del titular de la llicència.*
 - b. *L'adreça de l'establiment de restauració de què depèn la terrassa.*
 - c. *El nombre de mòduls bàsics autoritzats (article 6.1 de l'Ordenança).*
 - d. *El nombre de mòduls reduïts autoritzats (article 6.2).*
 - e. *L'aforament de la terrassa (nombre de cadires autoritzades).*
3. La resolució de 5 de febrer de 2019 del Gerent d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat argumenta que no es pot facilitar la dada de la identitat del nom de la persona titular de la llicència per impedir-ho la normativa de protecció de dades personals. Assenyala que no es pot facilitar l'adreça de l'establiment de restauració del qual depèn la terrassa perquè la base de dades de les terrasses i la dels establiments són diferents i no es poden creuar, de manera que per obtenir aquesta informació caldria una tasca complexa d'elaboració o reelaboració. Facilita informació sobre llista d'autoritzacions de terrasses amb mòduls bàsics i reduïts autoritzats.
 4. La Reclamació presentada el 14 de març de 2019 assenyala que només s'ha facilitat informació parcial i argumenta diversos motius en atenció als quals la normativa de protecció de dades personals no impediria la difusió de la dada de la identitat de la persona titular de la llicència.
 5. El 19 de març de 2019 la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de Barcelona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
 6. El 20 de març de 2019, després de constatar que la denegació d'informació sol·licitada es fonamenta en la protecció de dades personals, la GAIP sol·licita l'informe de l'APDCAT previst per l'article 42.3 LTAIPBG.
 7. El 21 de març de 2019 la GAIP demana a l'entitat reclamant que aporti nova documentació, concretament la següent: *"cal que acrediteu documentalment el dia en que l'Ajuntament de Barcelona us va notificar la Resolució signada el 4 de febrer de 2019. Així mateix us demanem que concreteu per quines de les cinc informacions demanades originàriament reclameu"*.
 8. El 28 de març de 2019 la GAIP rep l'informe de l'APDCAT indicat a l'antecedent 6, que conclou el següent: *"El dret a la protecció de dades no impedeix lliurar a la persona reclamant la informació sobre el nom i cognoms de les persones titulars de les llicències de terrassa atorgades per l'Ajuntament de Barcelona vigents a 31 de desembre de 2018"*. Aquesta conclusió es fonamenta

bàsicament en l'interès que es reconeix al Gremi de Restauració per accedir a aquesta informació i en el fet que les ordenances municipals reguladores de la intervenció ambiental (article 45) i de les terrasses (article 40) ordenen la publicació de les resolucions d'atorgament de les llicències i la visibilitat de les cèdules pertinents. Nogensmenys, l'informe considera essencial practicar prèviament el trasllat regulat per l'article 31 LTAIPBG en els casos que la titularitat de la terrassa correspon a una persona física.

9. El 29 de març de 2019 la GAIP remet l'informe de l'APDCAT a les parts.
10. El 9 d'abril de 2019 la GAIP rep l'informe de l'Ajuntament de Barcelona sobre aquesta Reclamació, que adjunta còpia de l'expedient de la sol·licitud d'accés a la informació pública de la qual deriva. Fa constar que l'extracció de la informació sol·licitada s'ha de fer manualment, si bé ja hauria fet la corresponent a persones jurídiques. Xifra en 2872 les persones físiques titulars de terrasses, a les quals caldria notificar, d'acord amb l'informe de l'APDCAT, per tal d'obtenir el seu consentiment (sic) per facilitar les dades que les afecten, operació aquesta la d'un nombre tan elevat de notificacions que comportaria qualificar la tasca com a complexa i esdevenir, per tant, un motiu d'inadmissibilitat de la sol·licitud (article 29.1.b LTAIPBG).
11. El 12 d'abril de 2019 la GAIP demana a l'Ajuntament de Barcelona un informe addicional que concreti més les circumstàncies que dificultarien l'extracció de les dades sol·licitades: *"Al vostre informe, poseu de manifest que l'extracció dels titulars de les llicències "s'ha de fer de forma manual, ja que l'aplicatiu informàtic que les allotja no dona aquesta dada de forma automàtica, per tant, s'ha de destinar una persona exclusivament a aquesta tasca". D'altra banda, afirmeu que ja heu fet l'extracció manual de les dades referents a les persones jurídiques. És per aquest motiu que us demanem que detalleu com s'hauria de fer l'extracció dels titulars (ja siguin persones físiques o jurídiques) de les llicències de les terrasses així com que descriviu com teniu emmagatzemades aquestes dades, en concret el suport en què consten i les possibilitats de tractament de la informació"*.
12. El 17 d'abril de 2019 la GAIP rep l'informe addicional de l'Ajuntament, que reitera que l'extracció de les dades sol·licitades s'ha de fer manualment, fins i tot les relatives a distingir entre persones físiques i persones jurídiques. Les sol·licitades de les persones jurídiques es varen extreure manualment, atès que no gaudien de la protecció de la legislació de protecció de dades. Les relatives a les físiques s'haurien d'extreure de la mateixa manera i caldria notificar-los la sol·licitud, als efectes del seu "consentiment", la qual cosa constituiria una tasca complexa, atès que sumen 2.872 titulars.
13. El 24 d'abril de 2019 la GAIP rep al·legacions de l'entitat reclamant a la resposta donada per l'Ajuntament. Considera que si l'Ajuntament ja ha pogut extreure les dades de les persones jurídiques, també pot extreure les de les físiques. Recorda que les dades demanades ja són

públiques a les cèdules que s'han d'exhibir a les terrasses i, al tractar-se de dades relatives a empresaris individuals, s'han de considerar excloses de la protecció atorgada pel Reglament de la Llei de protecció de dades (article 2.3). Afirmar que en cap cas l'accés a les dades demanades requereix el consentiment de les persones afectades; és informació pública a la que s'hi pot donar accés després de ponderar els drets i interessos en joc, tenint especialment en compte els factors de ponderació previstos per l'article 24.2 LTAIPBG, en relació amb els quals assenyalen les al·legacions que: la informació demanada és del 2018, es demana amb finalitats estadístiques per a l'exercici de les funcions del Gremi, no afecten a persones menors d'edat i no afecten l'esfera personal o íntima ni la seguretat de ningú. En resposta a consideracions fetes per l'informe de l'APDCAT, les al·legacions assenyalen que les finalitats de la sol·licitud són elaborar informes històrics i estadístics sobre el sector de la restauració, del qual el Gremi n'és l'únic interlocutor vàlid, desenvolupar amb rigor les tasques representatives del Gremi, inclòs el control de la legalitat de l'actuació administrativa que l'afecta i tenir un coneixement acurat de l'evolució del sector de la restauració, per tal de poder col·laborar amb els diversos organismes públics i privats concernits.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que *"Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol"*. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com *"el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei"*. Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com *"la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei"*.

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, *“Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda”*. I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que *“El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis”*.

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: *“2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”*.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: *“Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”*.

L'article 42.8 LTAIPBG estableix que quan l'Administració justifica la desestimació de l'accés sol·licitat en el límit relatiu a la protecció de dades personals, cal que la Comissió demani un informe a l'APDCAT, que no vincula la resolució.

2. Valoració del dret d'accés a la informació sol·licitada

Dels antecedents es dedueix que si bé l'Ajuntament està conforme a facilitar la informació sol·licitada quan els titulars de les terrasses són persones jurídiques, considera que no és procedent facilitar les dades dels titulars de les llicències quan són persones físiques perquè, tal com requereix l'informe de l'APDCAT, primer caldria fer-los trasllat i consulta de la Reclamació, tasca que seria molt complexa, atès que hi hauria gairebé tres mil titulars, incorrent per tant en la causa d'inadmissibilitat de les sol·licituds d'informació pública de l'article 29.1.b LTAIPBG. Per tant, aquesta Resolució s'ha de pronunciar sobre fins a quin punt el Gremi reclamant té dret a obtenir la dada del nom de la persona

física titular de la llicència de terrassa, ja que l'Ajuntament no objecta respecte de l'accés a la resta de dades sol·licitades (fins al punt que afirma tenir-les preparades en relació amb les terrasses de les persones jurídiques).

La dada de la identitat de la persona física titular de la llicència d'una terrassa és una dada personal i, si bé és cert que, com al·lega el Gremi reclamant, l'article 2.3 del Reglament de la Llei de protecció de dades (aprovat pel Reial Decret 1720/2007, de 21 de desembre) exclou del règim d'aplicació de la legislació de protecció de dades personals les relatives a empresaris individuals, quan facin referència a la seva qualitat de comerciants o industrials, i que aquest Reglament no ha estat derogat expressament per la nova Llei espanyola de protecció de dades, també cal tenir en compte que el Reglament UE 2016/679, sobre protecció i tractament de dades personals de les persones físiques no fa cap referència que doni cobertura a aquesta exclusió. Per tant, no sembla que sigui procedent excloure la dada sol·licitada de l'aplicació de la legislació de protecció de dades personals, sens perjudici que aquest caràcter de dimensió empresarial o professional de la dada en qüestió pugui ser tinguda en compte en la ponderació entre el dret d'accés i la protecció de les dades personals afectades.

La dada de ser titular d'una llicència de terrassa no és una dada personal especialment protegida (a les que no es pot donar accés, en aplicació de l'article 23 LTAIPBG), ni una dada personal merament identificativa relacionada amb l'organització i el funcionament de l'Administració (dades a la que, amb caràcter general, procedeix donar-hi accés, d'acord amb l'article 24.1 LTAIPBG), sinó una dada personal ordinària, a la qual es pot donar accés un cop ponderat raonadament l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades.

En aquesta ponderació, sens perjudici de tenir en compte, com fan les alegacions del Gremi reclamant (anecedent 13), els factors de ponderació apuntats pel mateix article 24.2 LTAIPBG, i que no són concloents en aquest cas, resulta especialment rellevant començar per l'anomenat test del dany, especialment des de la perspectiva del perjudici que ocasionaria a les persones afectades la difusió de la seva identitat associada al fet de ser titulars d'una llicència de terrassa. I el cas és que aquest perjudici seria pràcticament inexistent, ja que la normativa citada per l'informe de l'APDCAT (article 45.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, LPAC, i articles 29 de l'Ordenança municipal d'intervenció ambiental i 40 de l'Ordenança de terrasses de Barcelona) determina la publicació de les llicències atorgades per l'Ajuntament de Barcelona i la necessitat de què els establiments exhibeixin a la seva entrada les cèdules que acrediten la llicència de terrassa, que entre altres dades han d'oferir la de la persona titular. Per tant, la informació de la persona titular de la llicència demanada, així com la de l'adreça de l'establiment, són dades prou divulgades com perquè es pugui afirmar que l'accés a elles per part del Gremi reclamant difícilment causaria un perjudici significatiu als seus titulars. És en gran part per això que l'APDCAT conclou el seu

informe afirmant que el dret a la protecció de dades no impedeix lliurar aquesta informació al Gremi reclamant.

Nogensmenys, l'informe indicat també assenyala que caldria fer prèviament trasllat de la sol·licitud d'informació a les persones afectades, per tal que puguin exposar si hi ha algun element que, en funció de la situació personal de la persona afectada, hauria de comportar una limitació de l'accés. I seria precisament la necessitat d'aquest trasllat el que comportaria, a judici de l'Ajuntament, que l'accés sol·licitat esdevingués una tasca molt complexa, justificadora de la inadmissió de la sol·licitud, en aplicació de l'article 29.1.b LTAIPBG.

Per les raons que s'exposen tot seguit, aquesta Resolució considera que el trasllat indicat és innecessari en aquest cas.

En primer lloc, i en part, per les mateixes consideracions formulades per l'informe de l'APDCAT, en el sentit que la dada de la persona titular de la llicència ja haurà estat publicada a la Gasetta Municipal, en el taulell d'anuncis i en els mitjans telemàtics d'informació municipal (article 29 de l'Ordenança municipal d'intervenció ambiental) i es trobarà permanentment exhibida a l'entrada de l'establiment obert al públic (article 40 de l'Ordenança de terrasses). Si en algun cas ha concorregut alguna circumstància personal que justifiqui no fer públic el nom de la persona titular d'una llicència de terrassa, ja s'hauran adoptat les mesures pertinents, per la mateixa persona titular o per l'Ajuntament, per evitar la seva difusió. Facilitar ara aquestes dades al Gremi reclamant no causa als seus titulars un perjudici superior (de fet, seria fins i tot molt inferior) al causat per la difusió donada en aplicació de les ordenances municipals. Des d'aquesta perspectiva, no es pot atribuir a l'accés reclamat un dany directe i real en l'esfera de la protecció de les dades personals identificatives de les persones titulars de les llicències de terrassa a la via pública que justifiqui la necessitat de fer-los trasllat de la sol·licitud i de la Reclamació, perquè prèviament i independentment de l'accés reclamat aquesta identitat ja ha estat difosa àmpliament en compliment de les ordenances municipals.

En segon lloc, i abundant en l'argument anterior, també cal tenir en compte la consideració feta a l'inici d'aquest fonament jurídic, en el sentit que les dades demanades són dades en l'àmbit estrictament professional d'activitats empresarials de les persones físiques afectades, i no dades del seu àmbit privat o íntim, i ni tan sols personal, a criteri del Reglament de la legislació espanyola de protecció de dades les exclou del seu àmbit.

En tercer lloc, també cal tenir en compte que les llicències de les que es demana informació són per a l'establiment de terrasses a la via pública, en el que constitueix un aprofitament especial del domini públic municipal. Doncs bé, l'article 10.1.f LTAIPBG estableix que les administracions públiques han de fer publicitat activa dels "actes administratius, les declaracions responsables i les comunicacions prèvies que puguin tenir incidència sobre el domini públic". Això vol dir que les llicències de terrasses, amb el nom del seu titular inclòs, haurien de ser objecte de publicitat activa al web de transparència de

l'Ajuntament; si bé no li correspon a la GAIP valorar el compliment municipal d'aquesta previsió, ni adoptar mesures a aquests efectes, el cas és que, com ja s'ha establert a resolucions anteriors d'aquesta Comissió de garantia, si una informació ha de ser objecte de publicitat activa, amb més motiu ho ha de poder ser de l'exercici del dret d'accés a la informació, i si el legislador ha determinat l'obligació de la seva publicitat, això vol dir que ja s'ha ponderat legalment la prevalença de la difusió sobre la protecció d'aquestes dades, esdevenint sobre el trasllat a les persones afectades, i les al·legacions que aquestes puguin formular, en relació amb una difusió que legalment és obligada.

Finalment, les al·legacions del Gremi reclamant expliciten la finalitat de la sol·licitud (dada de la que no es disposava, com posa de manifest l'informe de l'APDCAT), que seria la de poder comprovar la legalitat de les llicències atorgades i el coneixement estadístic d'elles. Això vol dir que si bé la identitat dels titulars pot ser rellevant per verificar els aspectes de legalitat de l'atorgament, no es preveu la publicitat ni una ulterior difusió de les dades no estadístiques obtingudes pel Gremi.

Per una altra banda, no sembla que sigui necessari valorar fins a quin punt poden concórrer en aquest cas altres causes que puguin justificar la denegació de la informació sol·licitada, perquè si bé l'Ajuntament s'hi ha referit en alguna de les seves aportacions a aquest procediment (com ara la dificultat de creuar bases de dades diverses o d'extreure manualment informació), sembla que aquestes primeres objeccions municipals no han impedit la preparació de la informació sol·licitada en relació amb les persones jurídiques, motiu pel qual es pot presumir que no tindria que ser més complexa fer la mateixa tasca en relació amb les físiques.

D'acord amb les anteriors consideracions, és procedent declarar el dret del Gremi reclamant a la informació sol·licitada indicada a l'antecedent 2, amb el ben entès que aquest dret inclou tant l'accés a les dades relatives a persones jurídiques, com a les que afecten persones físiques, sense necessitat d'efectuar el trasllat de la sol·licitud regulat per l'article 31 LTAIPBG. Tal com indica l'informe de l'APDCAT, al facilitar aquesta informació, en aplicació del principi de minimització de les dades, cal facilitar únicament el nom i cognoms dels titulars, evitant difondre altres dades personals que podrien resultar excessives als efectes de la finalitat de la sol·licitud. Així mateix, i coherentment amb la finalitat declarada de l'accés sol·licitat, el Gremi reclamant evitarà de fer una difusió massiva o indiscriminada d'aquestes dades personals, que pugui suposar una exposició dels titulars de les llicències desproporcionada en relació amb la prevista per l'ordenament municipal i l'LTAIPBG.

3. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades,

la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu *Manual de reclamació*, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG. Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 3 de maig de 2019, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 146/2019 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada indicada a l'antecedent 2, tant la relativa a persones físiques com a persones jurídiques, en els termes indicats pel fonament jurídic 2.
2. Anul·lar la resolució de 5 de febrer de 2019 del Gerent d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat de l'Ajuntament de Barcelona, que denega l'accés a la informació indicada a l'antecedent anterior.
3. Requerir a l'Ajuntament de Barcelona que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim d'un mes, tot informar-ne a la GAIP.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.

5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 146/2019 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adrexi la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.